
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0441

Rīcības plāns dabai, cilvēkam un ekonomikai

Eiropas Parlamenta 2017. gada 15. novembra rezolūcija par rīcības plānu attiecībā uz vidi, cilvēkiem un ekonomiku (2017/2819(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Rīcības plāns dabai, cilvēkam un ekonomikai” (COM(2017)0198),
  - ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 2. februāra rezolūciju par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starposma pārskatīšanu¹,
  - ņemot vērā ES dabas tiesību aktu (Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas) atbilstības pārbaudi (SWD(2016)0472),
  - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu “*Natura 2000* tīkla pilna potenciāla īstenošanai jāiegulda vairāk darba”,
  - ņemot vērā Komisijas ziņojumu “Ziņošana atbilstīgi ES Dzīvotņu direktīvai un Putnu direktīvai (2007–2012): dabas stāvoklis ES”,
  - ņemot vērā *Eurostat* 2016. gada novembra statistiku par bioloģisko daudzveidību,
  - ņemot vērā Padomes 2017. gada 19. jūnija secinājumus par ES rīcības plānu dabai, cilvēkam un ekonomikai²,
  - ņemot vērā jautājumu Komisijai par Rīcības plānu dabai, cilvēkam un ekonomikai” (O-000067/2017 – B8-0608/2017),
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā apmēram tikai puse no aizsargājamām putnu sugām un mazākā daļa no pārējām

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0034.

² <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/06/19/conclusions-eu-action-plan-nature/pdf>

aizsargājamām sugām un dzīvotnēm Savienībā pašlaik ir labā saglabāšanas stāvoklī un tā kā tikai 50 % no visām *Natura 2000* vietām ir pārvaldības plāns ar saglabāšanas mērķiem un pasākumiem,

- B. tā kā Dabas direktīvām ir nozīmīga loma, lai palīdzētu sasniegt Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (KBD) Stratēģiskā bioloģiskās daudzveidības plāna 2011.–2020. gadam, Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam un Parīzes klimata nolīguma mērķus;
- C. tā kā Eiropas Vides aģentūras novērtējumā “Dabas stāvoklis ES 2015. gadā” minēts, ka saskaņā ar dalībvalstu sniegto informāciju lielāko spiedienu uz sauszemes ekosistēmām rada lauksaimniecība un dabiskās vides izmaiņšana, savukārt jūras ekosistēmas visvairāk ietekmē dzīvo resursu izmantošana (zveja) un piesārņojums; tā kā visi uzskaitītie faktori ir cilvēka darbības izraisīti un būtiski un negatīvi ietekmē dabu;
- D. tā kā *Eurostat* 2016. gada statistika liecina, ka laikposmā starp 1990. un 2014. gadu vispārējā bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir novērota visās 167 ES plaši izplatītajās putnu sugās¹,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Rīcības plānu dabai, cilvēkam un ekonomikai kā soli pareizajā virzienā, lai sasniegtu Dabas direktīvu mērķus;
2. tomēr ar bažām atzīmē, ka ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģijas 2020. gadam un KBD netiks sasniegti, ja nekavējoties neveiks būtiskus un papildu centienus; uzsver, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas 2010. gadam mērķi netika sasniegti;
3. atzīmē, ka veselīgas un noturīgas ekosistēmas ir labāk piemērotas tam, lai mazinātu klimata pārmaiņu sekas un tām pielāgotos, tādējādi ierobežojot globālo sasilšanu; norāda, ka tās ir izturīgākas pret ekstremāliem laika apstākļiem un spēj no tiem vieglāk atgūties, sniedzot visdažādākās priekšrocības, no kā cilvēki ir atkarīgi;
4. norāda, ka Eiropā gandrīz vienai ceturtdaļai savvaļas sugu patlaban draud izzušana un vairums ekosistēmu ir degradētas tiktāl, ka tās vairs nespēj pildīt savu būtisko funkciju; atzīmē, ka tā rezultātā ES ir nodarīti lieli sociālie un ekonomiskie zaudējumi, jo bioloģiskās daudzveidības samazināšanās galvenie cēloņi, proti, dzīvotņu degradācija, dabas resursu pārmērīga izmantošana, invazīvu svešzemju sugu ieviešana un izplatīšanās un klimata pārmaiņas palielinās, bloķējot to iniciatīvu pozitīvo ietekmi, kas paredzētas šādas situācijas novēršanai;
5. atzīmē, ka Rīcības plāna mērķis ir “ES 2020. gada mērķu — apturēt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu izzušanu un tos atjaunot — izpildes paaugstināšana”; tomēr pauž nožēlu, ka nav iekļautas nekādas citas atsauces uz Bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2020. gadam vai secinājumi par tās vidusposma novērtēšanu;
6. atkārtoti norāda, ka ir jāīsteno papildu, būtiski un nepārtraukti centieni, lai sasniegtu 2020. gada mērķus, un aicina Komisiju un dalībvalstis šiem centieniem piešķirt

---

¹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Biodiversity_statistics

augstāku politisko prioritāti;

7. uzsver, ka ir jānodrošina Savienības tiesību aktu pilnīga un pienācīga īstenošana;
8. uzsver, ka ir panākts būtisks progress, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, gaisa piesārņojumu un citas piesārņojošās vielas, uzlabojot energoefektivitāti un materiālu izmantošanas efektivitāti, taču šīs darbības ir jāpapildina ar citiem pasākumiem, kas dalībvalstīm jāveic, pilnībā piemērojot saskaņotu politiku, ar ko labāk aizsargātu bioloģisko daudzveidību, dabas resursus un sabiedrības veselību;
9. uzsver, ka ir jāturpina integrēt politiku un zināšanas, lai sasniegtu mērķi dzīvot labi mūsu planētas resursu robežās, kas ir ilgtermiņa redzējums 7. vides rīcības programmā;
10. pauž nožēlu par ierobežoto Rīcības plāna termiņu un aicina Komisiju nekavējoties sākt darbu pie nākamās Bioloģiskās daudzveidības stratēģijas laikposmam pēc 2020. gada;

Visu ieinteresēto personu iesaistīšana

11. atzinīgi vērtē rīcības plānā noteiktās četras prioritārās jomas un uzsver, ka aktīvi ir jāiesaista visas attiecīgās ieinteresētās personas valstu, reģionālā un vietējā līmenī, lai ar konkrētajām veicamajām darbībām efektīvi varētu novērst trūkumus saistībā ar Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas īstenošanu;
12. atgādina, ka Eiropas Revīzijas palāta Īpašajā ziņojumā Nr. 1/2017 ir norādījusi, ka dalībvalstīs netika pietiekami izvērstā koordinācija starp atbildīgajām iestādēm un citām ieinteresētajām personām;
13. aicina Komisiju sniegt efektīvu atbalstu valsts un reģionāliem dalībniekiem dabas tiesību aktu īstenošanā un vides inspekciju uzlabošanā, tostarp ar kompetences un spēju veidošanas pasākumiem un resursu labāku sadali;
14. atzinīgi vērtē to, ka Komisija plāno atjaunināt un pilnveidot vadlīnijas visās ES oficiālajās valodās, lai uz vietas veicinātu labāku izpratni par tiesību aktiem un palīdzētu valsts iestādēm tos pareizi piemērot, un šajā sakarībā aicina Komisiju šajā procesā iesaistīt visas ieinteresētās personas un ar tām apspriesties;
15. uzsver pilsoniskās sabiedrības lomu Savienības dabas tiesību aktu labākas īstenošanas nodrošināšanā un to, cik svarīgi šajā ziņā ir Orhūsas konvencijas noteikumi;
16. aicina Komisiju nākt klajā ar jaunu tiesību akta priekšlikumu par obligātajiem standartiem attiecībā uz piekļuvi izskatīšanai tiesā un pārskatīt Orhūsas regulas īstenošanas konvenciju attiecībā uz Savienības rīcību, lai ņemtu vērā neseno ieteikumu no Orhūsas konvencijas Atbilstības komitejas;
17. atzinīgi vērtē to, ka, neapdraudot Dabas aizsardzības direktīvās noteiktos saglabāšanas mērķus un prasības, elastīgums īstenošanas pieejās, kurās tiek ņemti vērā konkrētie apstākļi valstīs, palīdz samazināt un pakāpeniski novērst nevajadzīgus konfliktus un problēmas starp dabas aizsardzības un sociālekomiskajām darbībām, kā arī risināt praktiskās problēmas, ko rada direktīvu pielikumu piemērošana;
18. aicina Komisiju precizēt Reģionu komitejas lomu attiecībā uz izpratnes veidošanu, vietējās līdzdalības veicināšanu un zināšanu apmaiņu;

Aizsargājamās sugas un dzīvotnes

19. uzsver, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai netiktu degradētas *Natura 2000* vietas, un jāveic saglabāšanas pasākumi, ar ko uzturētu vai atjaunotu labvēlīgu saglabāšanas statusu aizsargājamām sugām un dzīvotnēm;
20. prasa pilnībā īstenot Dabas direktīvas, lai veiktie saglabāšanas pasākumi būtu saskaņā ar jaunākajām zinātnes un tehnikas attīstības tendencēm;
21. pauž nožēlu, ka Rīcības plānā nav ietverta prioritāra stratēģija un konkrētas darbības nolūkā uzlabot: apputeksnētāju aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz centieniem novērst veselības apdraudējumus un parazitū sugu (jo īpaši *Varroa*) izplatību, pētniecības darba koordināciju, analīzes metožu saskaņošanu un zinātnisko datu par apputeksnētājiem apmaiņu Eiropas līmenī, kā tas prasīts iepriekšējās Eiropas Parlamenta rezolūcijās;
22. atkārtoti mudina Komisiju iesniegt ES stratēģiju, ar ko aizsargātu un saglabātu apdraudētos apputeksnētājus un transversālā veidā visaptveroši risinātu pamatjautājumu par apputeksnētāju, jo īpaši bišu, augstajiem mirstības rādītājiem Eiropā, jo bites nodrošina nenovērtējamu vides un ekonomisko labumu;
23. ierosina, lai pasākumi pret *Varroa* būtu obligāti ES līmenī, lai tiktu atbalstīta biškopju apmācība par bišu aizsardzības metodēm un lai vietējās un reģionālās iestādes, kā arī lauksaimnieki un visi pārējie iedzīvotāji lauku un pilsētu teritorijās, tiktu mudināti stādīt augu sugas, jo īpaši ziedaugus, nolūkā palielināt medus augu pieejamību;
24. atgādina, ka bažas joprojām rada putnu un jo īpaši migrējošo putnu nelegāla nogalināšana Vidusjūras reģionā, kā arī piekūnveidīgo putnu nogalināšana atsevišķās dalībvalstīs; uzsver, ka ir jāizstrādā Eiropas līmenī saskaņots plāns, pamatojoties uz zinātniskiem datiem, lai pārvaldītu migrējošo putnu sugas, kas šķērso vairāk nekā vienu dalībvalsti;
25. prasa pilnībā un efektīvi īstenot Regulu par invazīvām svešzemju sugām un tam piešķirt pietiekamu finansējumu no ES budžeta; uzsver, ka sugu iekļaušana Savienības mērogā kaitīgu invazīvu svešzemju sugu sarakstā ir jāpamato ar standartizētu un saskaņotu riska novērtējumu; uzskata, ka invazīvu svešzemju sugu pārvaldībā par prioritārām ir jānosaka *Natura 2000* vietas; atzinīgi vērtē tiešsaistes platformu “Eiropas Svešzemju sugu informācijas tīkls” (*EASIN*), kas atvieglo piekļuvi datiem par svešzemju sugām;
26. uzsver, ka aizsargāt mūsu kopējo dabas vidi Eiropā ir būtiski mūsu ekonomikai un labklājībai, ka *Natura 2000* tīkla ekonomiskā vērtība ir EUR 200–300 miljardi gadā un var radīt ieņēmumus vietējām kopienām ar tūrisma un atpūtas darbībām un ka veselīgas ekosistēmas nodrošina būtiskus pakalpojumus, tādus kā svaigs ūdens, oglekļa dioksīda uzglabāšana, apputeksnētājkukaiņi, kā arī aizsardzību pret plūdiem, lavīnām un krasta eroziju¹; tādēļ norāda, ka ieguldījumi *Natura 2000* tīklā ir ekonomiski pamatoti;
27. atgādina, ka *Natura 2000* tīkla jūras teritorijas ir ievērojami sliktākā stāvoklī nekā sauszemes teritorijas; aicina attiecīgās dalībvalstis risināt šo problēmu un Komisiju veicināt vajadzīgo sadarbību ar trešām valstīm, lai uzlabotu vides aizsardzību jūras teritorijās;

---

¹ http://ec.europa.eu/environment/nature/pdf/state_of_nature_en.pdf

28. atzinīgi vērtē darbības, kas vērstas uz ekosistēmu pakalpojumu integrēšanu lēmumu pieņemšanā; tomēr pauž nožēlu, ka rīcības plānā trūkst konkrētas iniciatīvas par bioloģiskās daudzveidības neto zudumu nepieļaušanu;

Saiknes ar citām politikas jomām

29. uzsver, ka steidzami ir jāīstojas, lai risinātu galvenos cēloņus bioloģiskās daudzveidības zudumam, proti, biotopu iznīcināšana un degradācija, ko galvenokārt rada pārmērīgs zemes izmantojums, piesārņojums, intensīvā lauksaimniecība, sintētisko ķīmisko pesticīdu izmantošana, svešzemju sugu izplatība un klimata pārmaiņas, un uzsver arī vajadzību nodrošināt saskaņotību starp dažādām ES politikas jomām;
30. uzsver, ka atbilstības pārbaude liecina par vajadzību uzlabot saskaņu ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), un norāda uz sugu un dzīvotņu satraucošo degradāciju, kas saistīta ar lauksaimniecību; aicina Komisiju novērtēt KLP ietekmi uz bioloģisko daudzveidību;
31. vēlreiz norāda, ka viena no sešām galvenajām lauku attīstības prioritātēm ES ir ar lauksaimniecību un mežsaimniecību saistīto ekosistēmu atjaunošana, saglabāšana un uzlabošana, ietverot *Natura 2000* teritorijas; atgādina par daudzajiem centieniem, ko veikušas lauksaimniecībā iesaistītās personas, jo īpaši saistībā ar zaļināšanas pasākumu īstenošanu, ko ieviesa pēc KLP pārskatīšanas 2013. gadā;
32. atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis panākt, lai KLP atvēlētie līdzekļi no bioloģisko daudzveidību mazinošām subsidēšanas darbībām tiktu novirzīti uz vidiski ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi un saiknes saglabāšanu ar bioloģisko daudzveidību;
33. turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar zemes īpašniekiem un lietotājiem izpētīt iespēju īstenot “zaļos un zilos pakalpojumus” (ainavas, dabas un ūdens apsaimniekošanas pakalpojumi) apmaiņā pret maksājumu, kam pamatā būtu tirgus likmes;
34. atzīmē, ka sugas, kas Dzīvotņu direktīvā ir iekļautas kā īpaši aizsargājamas, dažos Eiropas reģionos ir sasniegušas labu saglabāšanas statusu un līdz ar to varētu apdraudēt citas savvaļas sugas un mājdzīvniekus, tādējādi izjaucot ekosistēmas dabisko līdzsvaru; aicina Komisiju izstrādāt novērtēšanas procedūru, ar ko atsevišķos reģionos ļautu grozīt sugu aizsardzības statusu, tiklīdz ir sasniegts vēlamo saglabāšanas statuss;
35. atgādina, ka cilvēku un lielo plēsēju (jo īpaši vilku) līdzāspastāvēšana var negatīvi ietekmēt ekosistēmu un neapdzīvotu lauku teritoriju ilgtspējīgu attīstību atsevišķos reģionos, jo īpaši attiecībā uz tradicionālo lauksaimniecību un ilgtspējīgu tūrismu, kā arī citām sociālekonomiskām darbībām; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, ar ko risinātu šos jautājumus tādā veidā, kas neapdraudētu lauku apvidu ilgtspējīgu attīstību, vienlaikus atzīstot elastību, kāda pieejama Dzīvotņu direktīvas ietvaros;
36. aicina Komisiju atbalstīt tādus pasākumus kā mācības lauksaimniekiem par lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzību no lielajiem plēsējiem un visās dalībvalstīs organizēt paraugprakses apmaiņu par lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzību;
37. pauž nožēlu, ka KLP nav izstrādāta tā, lai lauksaimniecībā nepieļautu tradicionālās ganību lopkopības izzušanu, kas ir nozīmīgs vēsturisks dabisko dzīvotņu

apsaimniekošanas un dabas aizsardzības instruments; aicina izstrādāt rīcības plānu, ar ko atbalstītu satvaru ganību lopkopību attīstībai *Natura 2000* tīklā;

38. aicina Komisiju jo īpaši apsvērt adaptīvas ražas novākšanas pārvaldību, kas būtu paraugprakses instruments to ūdensputnu populāciju ilgtspējīgai pārvaldībai, kas ES ir pietiekami lielā skaitā, un to populāciju aizsardzībai, kas pastāvīgi samazinās;
39. uzsver, ka bioloģiskā daudzveidība būtiski samazinās jūras teritorijās, un uzskata, ka ar kopējo zivsaimniecības politiku (KZP) būtu jāpopularizē bioloģiskās daudzveidības, ilgtspējīga patēriņa un ražošanas modeļi; prasa Komisijai novērtēt KZP ietekmi uz bioloģisko daudzveidību;

Finansēšana

40. atzinīgi vērtē Eiropas Revīzijas palātas ziņojumu par *Natura 2000* tīklu un piekrīt tās novērtējumam, ka ES līdzekļi nav tikuši pietiekami mobilizēti tīkla pārvaldības atbalstam;
41. uzsver, ka galvenā atbildība par *Natura 2000* teritoriju finansēšanu ir dalībvalstīm, un uzsver, ka finansējuma trūkums, šķiet, rada vislielākās neatbilstības Dabas direktīvu īstenošanā, kā to apliecina atbilstības pārbaude;
42. uzsver, ka iespēja izveidot jaunus finanšu mehānismus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai nolūkā sasniegt 2020. gada mērķus, šķiet, nav reāla, ņemot vērā pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) grafiku; prasa maksimāli izmantot pašreizējos līdzekļus, tostarp Finanšu instrumentu videi (*LIFE*), KLP un struktūrfondus;
43. atzinīgi vērtē gaidāmo Komisijas priekšlikumu *LIFE* programmas ietvaros par 10 % palielināt dabas un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai atvēlētos līdzekļus;
44. uzskata, ka attiecībā uz nākamo DFS gan pārskatīšanas, gan prognožu ziņā ir vajadzīgs lielāks sagatavošanas darbs, lai nodrošinātu pietiekamu finansējumu dabas saglabāšanai, bioloģiskajai daudzveidībai un ilgtspējīgai lauksaimniecībai *Natura 2000* teritorijās; uzskata, ka šajā ziņā būtu lietderīgi sagatavot visaptverošu pārskatu par līdzšinējiem izdevumiem, uzsverot mācību, kāda gūta no iepriekšējo pasākumu izpildes;
45. prasa nākamajā DFS iekļaut jaunus finanšu mehānismus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai; aicina Komisiju nodrošināt, lai turpmākie lauksaimniecībai, lauku un reģionālai attīstībai atvēlētie finanšu instrumenti ietvertu īpaši paredzētu finansējumu bioloģiskajai daudzveidībai un *Natura 2000* tīkla pārvaldībai, ko kopīgi pārvalda valstu un reģionālās vides iestādes;
46. aicina Komisiju efektīvāk pielāgot finansēšanas shēmas *Natura 2000* mērķiem un izstrādāt visiem attiecīgajiem ES fondiem piemērojamus transversālus *Natura 2000* rezultātu rādītājus; turklāt aicina Komisiju izstrādāt *Natura 2000* izdevumiem paredzētu izsekošanas mehānismu, lai uzlabotu pārredzamību, pārskatatbildību un efektivitāti, kā arī šos kritērijus integrētu nākamajā DFS;
47. atkārtoti norāda, ka *Natura 2000* programma parasti tiek finansēta ar līdzfinansējumu; aicina dalībvalstis būtiski palielināt *Natura 2000* piešķirto finansējumu, lai noteiktu pievilcīgākas līdzfinansējuma likmes un līdz ar to uzlabotu līdzekļu apgūšanu, un aicina veikt pasākumus, ar ko mazinātu administratīvo slogu pieteikuma iesniedzējiem un

projektu labumguvējiem;

48. uzsver iespējas, kādas piemīt publiskā un privātā sektora finansējumam nolūkā attīstīt ekosistēmu pakalpojumus, zaļo infrastruktūru un citas ar dabas kapitālu saistītas jomas, un atzinīgi vērtē to, ka ar Dabas kapitāla finansēšanas mehānismu (*NCFE*) turpinās atbalstīt ar bioloģisko daudzveidību saistītus projektus 2017.–2019. īstenošanas laikposmā;
49. aicina Komisiju popularizēt un ierosināt līdzekļus, ar ko finansētu un izstrādātu lielo plēsēju sugu pārrobežu pārvaldības plānus, kā arī prasa rūpīgi izvērtēt lielo plēsēju lomu un apsvērt iespēju iesviest koriģējošus pasākumus, ar ko tiktu saglabāta bioloģiskā daudzveidība, lauksaimniecības ainava un gadsimtiem senā ganāmpulku ganīšanas prakse kalnu reģionos;

Zaļā infrastruktūra

50. atzinīgi vērtē rīcības plānā ietvertās saistības sniegt norādījumus, ar ko atbalstītu zaļās infrastruktūras izveidi nolūkā uzlabot *Natura 2000* vietu savienojamību, taču atgādina, ka Parlaments ir prasījis iesniegt īstenu priekšlikumu par Eiropas zaļās infrastruktūras tīkla (*TEN-G*) attīstību;
51. norāda, ka ir būtiski, lai dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbībā ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām labāk izmantotu integrētos telpiskās plānošanas procesus, uzlabotu horizontālo izpratni par *TEN-G*, sniedzot specifiskas nozaru zināšanas, un nodrošinātu aizvien plašāku savienojamības un kopumā zaļās infrastruktūras finansēšanu, izmantojot lauku attīstības un reģionālās attīstības līdzekļus; atzīmē, ka šie kritēriji būtu jāņem vērā DFS pēc 2020. gada attiecībā uz infrastruktūras darbu plānošanu; konstatē, ka zaļās infrastruktūras koncepcija veicina arī ilgtspējīgas ekonomikas izveidi, nodrošinot ieguvumus no ekosistēmām un vienlaikus samazinot negatīvo ietekmi, ko rada transporta un enerģētikas infrastruktūras;
52. norāda, ka ir jāizpēta zaļās infrastruktūras loma to dabas katastrofu seku mazināšanā, kuras ir saistītas ar meteoroloģiskām un klimata pārmaiņām, jo īpaši ekstrēmiem meteoroloģiskiem un klimata apstākļiem, kas ir cēlonis atsevišķām smagākajām un postošākajām dabas katastrofām Eiropā un pasaulē;

o

o o

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai.